

Α΄ ΛΥΚΕΙΟΥ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1.) ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Οι Λακεδαιμόνιοι όμως είπαν ότι δε θα υποδουλώσουν πόλη ελληνική που είχε προσφέρει μεγάλες υπηρεσίες στους πολύ μεγάλους κινδύνους που απείλησαν την Ελλάδα, αλλά έκαναν ειρήνη με τον όρο (οι Αθηναίοι), αφού γκρεμίσουν και τα μακρά τείχη και τα τείχη του Πειραιά και αφού παραδώσουν τα πλοία (τους) εκτός από δώδεκα και αφού επαναφέρουν τους εξόριστους, να ακολουθούν τους Λακεδαιμόνιους και στην ξηρά και στη θάλασσα, όπου τυχόν τους οδηγούν (αυτοί), έχοντας τον ίδιο (μ' αυτούς) εχθρό και φίλο.

Και ύστερα από αυτά και ο Λύσαγδρος κατέπλεε στον Πειραιά και οι εξόριστοι επέστρεφαν στην πατρίδα (τους) και άρχισαν να γκρεμίζουν τα τείχη πολύ πρόθυμα, ενώ αυλητρίδες έπαιζαν τον αυλό, επειδή νόμιζαν ότι εκείνη η μέρα ήταν για την Ελλάδα η αρχή της ελευθερίας.

2.) ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΕΣ

Α) Η κρίσιμη ώρα για την ηττημένη Αθήνα έχει φτάσει. Παρόλ' αυτά, αν και η γενικότερη απαίτηση των συμμάχων, κυρίως των Κορινθίων και των Θηβαίων, κλίνει υπέρ της ολοκληρωτικής καταστροφής της Αθήνας, οι Λακεδαιμόνιοι αρνούνται να την υποδουλώσουν και παρουσιάζονται μεγαλόψυχοι και μετριοπαθείς. Η προσφορά της Αθήνας με το ναυτικό της για την αποσόβηση του περσικού κινδύνου υπήρξε μεγάλη και σεβόμενοι αυτό το γεγονός θέλουν να προστατέψουν τους ηττημένους. Αυτή η στάση τους δείχνει τον απύθμενο σεβασμό τους προς τον αντίπαλο, τη γενναιοφροσύνη, την αξιοπρέπεια, τη φιλοπατρία τους, καθώς και έλλειψη μνησικακίας και κενοδοξίας. Εντούτοις, δεν παύουν να ενεργούν προς το συμφέρον της συμμαχίας τους, αφού με τους απαξιωτικούς για την Αθήνα όρους της ειρήνης (γκρέμισμα μακρών τειχών, παράδοση όλου σχεδόν του στόλου, επαναφορά εξόριστων ολιγαρχικών και προσχώρηση ουσιαστικά στη συμμαχία των Λακεδαιμονίων με συμμετοχή στις εκστρατείες τους) η Αθήνα αποδυναμώνεται.

Β) Μετά από συζητήσεις και αντιρρήσεις και καθώς η κατάσταση στην Αθήνα ύστερα από την περίοδο πολιορκίας και την παρελκυστική πολιτική του Θηραμένη καθίσταται ιδιαίτερα κρίσιμη, ο δήμος της Αθήνας τελικά αποδέχεται την ειρήνη με τους ταπεινωτικούς όρους. Πάντως, την ώρα της κατεδάφισης των τειχών, το κλίμα παίρνει πανηγυρικό χαρακτήρα, αφού κάλεσαν αυλητρίδες, όπως έκαναν σε γλέντια και συμπόσια, καθώς πίστευαν ή καλύτερα ήλπιζαν πως θα αρχίσει η περίοδος της ελευθερίας και της σωτηρίας τους. Τραγική ειρωνεία και σχήμα οξύμωρο, αφού η αμέσως επόμενη περίοδος, κυρίως για την Αθήνα, ήταν κατάσταση τρομοκρατίας, ηθικής απαξίας, βίας και προπαγάνδας, όπως την ασκούσαν

οι Τριάκοντα και τα όργανα της σπαρτιατικής φρουράς. Αλλά και όλη η Ελλάδα παρέμενε σε κατάσταση πόλωσης, αφού ο ρόλος των Σπαρτιατών ήταν καθοριστικός και ενεργός και η απαξιοτική για τους Αθηναίους συμφωνία της ειρήνης είναι δυσβάσταχτη και επισφαλής.

3.) ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟ

A)-άνδραποδιεῖν-ειδικό απαρέμφατο, αντικείμενο στο ρήμα **ἔφασαν**, υποκείμενο: **Λακεδαιμόνιοι**, ταυτοπροσωπία

- τοῖς μεγίστοις**-ομοιόπτωτος ονοματικός επιθετικός προσδιορισμός στο <<κινδύνοις>>
- τάς ναῦς**-αντικείμενο στη μετοχή <<παραδόντας>>
- διά τό πλῆθος**-εμπρόθετος προσδιορισμός ως επιρρηματικός προσδιορισμός της αιτίας στο απαρέμφατο <<μέλλειν>>
- αὐτῶν**-αντικείμενο του ρήματος <<προηγόρει>>
- ἀντειπόντων**-γενική απόλυτη μετοχή αιτιολογική (ή χρονική) με υποκείμενο <<τινῶν>>, προσδιορίζει το ρήμα <<ἔδοξε>>
- δέχεσθαι**-τελικό απαρέμφατο, υποκείμενο στο απρόσωπο ρήμα <<ἔδοξε>>, υποκείμενο <<Ἀθηναίους>>, ετεροπροσωπία
- οἱ φυγάδες**- υποκείμενο στο <<κατήσαν>>
- προθυμία**-δοτική επιρρηματική του τρόπου, προσδιορίζει το <<κατέσκαπτον>>
- νομίζοντες**-αιτιολογική μετοχή ως επιρρηματικός προσδιορισμός της αιτίας στο <<κατέσκαπτον προθυμία>>, συνημμένη στο υποκείμενο <<οὔτοι>>

B) <<μή ἄπρακτοι ἦκοιεν>>: δευτερεύουσα ονοματική ενδοιαστική πρόταση επιθυμίας, εισάγεται με το ενδοιαστικό μόριο **μή** (φόβος μήπως γίνει κάτι), εκφέρεται με ευκτική του πλαγίου λόγου (υποκειμενικότητα, αμφισβήτηση) γιατί έχει ιστορική εξάρτηση (φοβούμενοι - → περιχεῖτο), ως αντικείμενο στη μετοχή <<φοβούμενοι>>

<<ἔφ' οἷς οἱ Λακεδαιμόνιοι ποιοῖντο τήν εἰρήνην>>: δευτερεύουσα ονοματική πλάγια ερώτηση μερικής αγνοίας, εισάγεται με την εμπρόθετη αναφορική αντωνυμία <<ἔφ' οἷς>>, εκφέρεται με ευκτική του πλαγίου λόγου (υποκειμενικότητα, αμφισβήτηση) μετά από ιστορική εξάρτηση <<ἀπήγγελλον>> ως αντικείμενο στο ρήμα

<<ὡς χρή πείθεσθαι Λακεδαιμονίοις και τὰ τεῖχη περιαιρεῖν>>: δευτερεύουσα ονοματική πρόταση ειδική κρίσεως, εισάγεται με τον ειδικό σύνδεσμο **ὡς** (κάτι το υποκειμενικό), εκφέρεται με οριστική (βέβαιο γεγονός) και λειτουργεί ως αντικείμενο στη μετοχή <<λέγων>>

4.) ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

α)	πόλιν	→	πόλεις
	τείχη	→	τείχος
	τάς ναῦς	→	τήν ναῦν
	θάλατταν	→	θαλάττας
	πολύς	→	πολλοί
	τῷ λιμῶ	→	τοῖς λιμοῖς
	φυγάδες	→	φυγάς

β)	Ενικός αριθμός	Πληθυντικός αριθμός
	τί	τινά / ἄττα
	τινός / του	τινῶν
	τινί / τῷ	τισί(ν)
	τί	τινά / ἄττα

γ)	Θετικός μέγα	Συγκριτικός μείζον	Υπερθετικός μέγιστον
----	---------------------	---------------------------	-----------------------------

Πληθυντικός αριθμός
 τὰ μείζονα / μείζω
 τῶν μείζόνων
 τοῖς μείζοσι(ν)
 τὰ μείζονα / μείζω
 (ῶ) μείζονα / μείζω

δ)	Ενεστώτας:	λέγων	γίγνομαι
	Μέλλοντας:	λέξω / ἐρῶν	γενησόμενος
	Αόριστος:	λέξας / εἶπων	γενόμενος
	Παρακείμενος:	εἰρηκώς	γεγενημένος / γεγονώς

ε)	Παρατατικός
	κατέπλεον
	κατέπλεις
	κατέπλει
	κατεπλέομεν
	κατεπλεῖτε
	κατέπλεον

στ)	Ενεστώτας:	<i>ἀπαγγέλλουσι(ν)</i>	Οριστική Μέλλοντα
	Παρατατικός:	<i>ἀπήγγελλον</i>	<i>ἀπαγγελῶ</i>
	Μέλλοντας:	<i>ἀπαγγελοῦσι(ν)</i>	<i>ἀπαγγελεῖς</i>
	Αόριστος:	<i>ἀπήγγειλαν</i>	<i>ἀπαγγελεῖ</i>
	Παρακείμενος:	<i>ἀπηγγέλκασι(ν)</i>	<i>ἀπαγγελοῦμεν</i>
	Υπερσυντέλικος:	<i>ἀπηγγέλκεσαν</i>	<i>ἀπαγγελεῖτε</i>
			<i>ἀπαγγελοῦσι(ν)</i>

5.) ΛΕΞΙΛΟΓΙΚΑ :

α) *ποιήμα , ποιητής, προσποίηση
παράδοση , διάδοση , εκδοτήριο
νόμισμα , νόμιμος , νόμος
ηγέτης , καθηγητής , ηγεμόνας
άρχοντας , αρχή , αρχαίος*

β) *εἰργασμένην
γενομένοις
ἐπανεφέρον
δέχεσθαι
ἀπήγγελλον*

6.) ΕΙΣΑΓΩΓΗ

*Η απάντηση εντοπίζεται στη σελίδα 30 του σχολικού βιβλίου από :
<< Δύο ιστορικές... συμπεριφοράς του.>>*